ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА.

№ 35.

KURYER WILEŃSKI

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ***ВТОРНИКЪ***, *4-го Мая.* — **1848** — *Wilno.* ***WTOREK***, *4-go Maja.*

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 28-го Апрѣля.

Высочайшая Грамота.

БОЖІЕЮ МИЛОСТІЮ

МЫ НИКОЛАЙ ПЕРВЫЙ,

ИМПЕРАТОРЪ И САМОДЕРЖЕЦЪ ВСЕРОССІЙСКІЙ,

и проч., и проч., и проч..

Нашему любезновѣрному Дворянству Лифляндской Губерніи.

Дворянство Остзейскихъ Губерній всегда и во всѣхъ случаяхъ, какъ среди благоденствій мира, такъ и во время прошедшихъ войнъ, ознаменовалось подвигами непоколебимой вѣрности и пламенной любви къ Престолу и Отечеству.

Нынѣ Рижскій Военный Губернаторъ доноситъ, что Дворянство Лифляндской Губерніи, желая явить новый опытъ своего усердія къ пользѣ общей, единогласнымъ рѣшеніемъ опредѣлило поставить триста лошадей для артиллерійскихъ парковъ, и пожертвовало особую сумму на покупку лошадей для прочихъ войскъ.

Разрѣшая употребить эти пожертвованія по назначенію, и видя въ нихъ несомнѣнное, при настоящихъ обстоятельствахъ, доказательство достохвальныхъ наслѣдственныхъ чувствъ Лифляндскихъ Дворянъ, Мы съ душевнымъ удовольствіемъ изъявляемъ всему Нашему любезновѣрному Дворянству Лифляндской Губерніи Монаршую признательность и особенное благоволеніе, и вполнѣ увѣрены, что доблестныя качества, издревле украшающія это именитое сословіе, останутся навсегда непоколебимы, какъ пребудетъ къ нему неизмѣнна Наша Императорская милость.

На подлинной собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

Въ С. Петербургѣ,
13-го Апрѣля 1848 года.

—

Иностранецъ Джонъ Вебстеръ *Кохранъ* получилъ шестилѣтнюю привиллегію, на введеніе въ Россіи новоизобрѣтенной системы пиленія бревенъ.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 28-go Kwietnia.

Najwyższy Reskrypt.

Z BOŻÉJ ŁASKI

MY NIKOŁAJ PIERWSZY,

CESARZ I SAMOWŁADZCA WSZECH ROSSYI

i t. d. i t. d. i t. d.

Naszej mile Nam wiernéj Szlachcie Gubernii Inflantskiéj.

Szlachta Gubernii nad-Baltyckich zawsze i we wszelkich zdarzeniach, tak pośród dobrodziejstw pokoju, jak i w ciągu byłych wojen, odznaczała się czynami niezachwianéj wierności, i gorącego przywiązania do Tronu i Ojczyzny.

Teraz Ryżski Wojenny Gubernator donosi, że Szlachta Gubernii Inflantskiéj, pragnąc dać nowy dowód swojéj o powszechne dobro gorliwości, jednomyślnie uchwaliła dostarczyć trzysta koni dla parków Artylleryjskich, i ofiarowała osobną summę na zakupienie koni dla innych wojsk.

Dozwoliwszy użyć tych ofiar według przeznaczenia, i widząc w nich niewątpliwy w obecnych okolicznościach dowód chlubnych, dziedzicznych uczuć Inflantskiéj Szlachty, z serdeczném zadowoleniem oświadczamy całemu Naszemu mile Nam wiernemu stanowi Szlacheckiemu Gubernii Inflantskiéj, Monarszą wdzięczność i szczególną życzliwość, i mamy zupełne przekonanie, że świetne przymioty, od dawna zdobiące ten stan znakomity, pozostaną na zawsze niezachwianemi, jak niezmienną dlań będzie Nasza łaska Cesarska.

Na oryginale własną Jego Cesarskiej Mości ręką podpisano:

NIKOŁAJ.

St. Petersburg,
13-go Kwietnia 1848 roku.

—

Cudzoziemiec John Webster *Cochrane*, otrzymał przywiléj sześcioletni, na zaprowadzenie w Rossyi nowowynalezionego systematu piłowania belek.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Пруссія.

Берлинъ, 3 *Мая*.

Генералъ-лейтенантъ графъ Каницъ назначенъ военнымъ министромъ.

— Выборы избирателей, какъ въ національное Прусское, такъ и Франкфуртское собранія, произошли 1-го Мая безъ малѣйшаго нарушенія общаго спокойствія.

— Изъ Познани пишутъ, что польскій комитетъ издалъ формальную протестацію противъ отдѣленія германской части Великаго Герцогства Познанскаго.

— Здѣшняя газета „*Allgemeine Preussische Zeitung*" вышла 31-го Апрѣля въ послѣдніи разъ; вмѣсто ея началъ выходить органъ правительства, подъ заглавіемъ *Прусская правительственная газета* (*Preuss. Staats Anzeiger*).

Познань, 24 *Апрѣля*.

Генералъ фонъ-Коломбъ издалъ въ Познани, 23 н. м., слѣдующую прокламацію: „Въ предупрежденіе ложныхъ слуховъ, довожу до свѣдѣнія публики слѣдующее: 19-го н. м., маіоръ Миллеръ получилъ отъ меня приказаніе, съ ввѣреннымъ его начальству баталіономъ фузелеровъ 18 пѣхотнаго полка и съ эскадрономъ 1 уланскаго полка, идти изъ Дольцига въ Гостинъ и расположиться тамъ на квартирахъ. Въ тотъ же день, послѣ полудня, слабый авангардъ этого отряда мирно вошелъ въ Гостинъ, но былъ встрѣченъ непріятельски инсургентами и принужденъ возвратиться къ главному отряду. Не смотря на ружейный огонь, открытый инсургентами противъ приближающагося баталіона, маіоръ Миллеръ, согласно съ данными ему инструкціями, дважды приглашалъ инсургентовъ, при звукѣ трубъ, положить оружіе и разойтись. Инсургенты не исполнили этого требованія, и маіоръ былъ принужденъ напасть на нихъ. Тогда, войска, не взирая на сильный ружейный огонь, скоро овладѣли и городомъ, и монастыремъ, при чемъ со стороны инсургентовъ 9 человѣкъ убито и многіе ранены. Захвачено до 60-ти инсургентовъ, въ томъ числѣ 35 человѣкъ съ оружіемъ въ рукахъ.

„22-го Апрѣля, маіоръ Джонстонъ, начальникъ 1-го уланскаго полка, долженъ былъ, съ баталіономъ фузелеровъ 7-го пѣхотнаго и 3-мъ эскадрономъ 1-го уланскаго полка, остановиться на квартирахъ въ Козминѣ, на пути изъ Кротошина къ Щримму. Маіоръ Джонстонъ послалъ впередъ, для приготовленія квартиръ въ Козминѣ, 40 фузелеровъ и 15 уланъ, которые мирно прибыли на тамошній рынокъ. Но въ то время, когда квартирмейстеры находились въ ратушѣ, вдругъ, злодѣи напали невзначай на этотъ ничтожный отрядъ, умертвили одного фузелера и тяжело ранили одного унтер-офицера и 4 рядовыхъ. Инсургенты преслѣдовали отступающій авангардъ, но подоспѣвшимъ между тѣмъ баталіономъ фузелеровъ были оттѣснены и городъ занятъ пѣхотою. Со стороны инсургентовъ было въ этомъ дѣлѣ много убитыхъ и раненыхъ. Вскорѣ послѣ того, маіоръ Джонстонъ получилъ извѣстіе, что на Козминъ идетъ отъ Борека новая толпа инсургентовъ, почему тотчасъ же послалъ ей на встрѣчу уланскій эскадронъ, который безъ дальняго труда справился съ этою шайкою. Инсургенты потеряли 7 человѣкъ убитыми; съ нашей стороны убитыхъ не было, а только раненъ 1 унтер-офицеръ, 1 рядовой уланъ и 1 лошадь. Такимъ образомъ, инсургенты должны винить однихъ себя въ слѣдствіяхъ клятвопреступнаго нарушенія ими условія 11 Апрѣля, если это условіе, нарушенное инсургентами, не можетъ быть почитаемо дѣйствительнымъ и съ нашей стороны."

— Въ Газетѣ Великаго Герцогства Познанскаго пишутъ отъ 24 Апрѣля: „Шайка инсургентовъ, стоявшая въ Стршельно, совершенно разсѣяна однимъ эскадрономъ 5 гусарскаго полка и однимъ пѣхотнымъ баталіономъ. Инсургенты потеряли до 50 человѣкъ убитыми и до 100 человѣкъ ранеными, тогда-какъ со стороны высланныхъ противъ нихъ войскъ убито всего 3 человѣка."

— Главный президентъ В. Герцогства Познанскаго, фонъ Бейрманнъ, въ сегодняшней Познанской газетѣ приглашаетъ, чтобы существующіе еще въ нѣкоторыхъ мѣстахъ комитеты, присвоивающіе себѣ качество властей, и преимущественно занимающіеся доставкою лошадей, провіанта и фуража, какъ противозаконные тотчасъ были закрыты; въ противномъ же случаѣ будутъ заставлены къ сему силою. (*Р. И.*)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Prussy

Berlin, 3 *maja*.

Jenerał-Porucznik, Hr. Kanitz, mianowany został Ministrem wojny.

— Wybory elektorów tak do Zgromadzenia Narodowego Prusskiego jako i Frankfurtskiego, odbyły się d. 1 maja bez żadnego naruszenia spokojności publicznéj.

— Z Poznania donoszą, iż Komitet Polski zaniósł formalną protestacyą przeciwko oddzieleniu Niemieckiéj części W. Xięstwa Poznańskiego.

— Tutejsza *Allgemeine Preussische Zeitung* wyszła d. 31 kwietnia po raz ostatni; w jéj miejscu wychodzi organ urzędowy, p. t. *Prusski Dziennik Rządowy* (*Preuss. Staats-Anzeiger*).

Poznań, 24 *kwietnia*.

Jenerał Colomb wydał w Poznaniu, d. 23, następującą odezwę: „Zapobiegając wszelkim fałszywym wieściom, następujące wypadki do wiadomości publicznéj podaję: „Dnia 19 b. m., P. Müller, Major 18-go półku piechoty, otrzymał ode mnie rozkaz udać się na czele swego batalionu fizylierów, z 1-m szwadronem 1-go półku ułanów do Gostynia i tam stanąć kwaterą. Jakoż dnia 19 b. m. po południu, słaba straż przednia tego oddziału wkroczyła spokojnie do Gostynia, gdy nagle z wielu stron z domów wystrzałami przyjęta i przez kosynierów napadnięta, widziała się do odwrotu zmuszona. Pomimo to, Major Müller stosownie do instrukcyi, kazał przy odgłosie trąb dwa razy wezwać powstańców, aby broń złożyli i rozeszli się, i dopiéro, gdy nie uczyniono zadosyć temu wezwaniu, przedsięwziął attak, w skutku którego wojsko, pomimo gwałtownego ognia z ręcznéj broni, opanowało miasto i klasztor; przyczém 9 powstańców poległo, a kilkunastu było ranionych. W niewolę zabrano około 60 powstańców, między którymi 35 z bronią w ręku.

„Dnia 22 b. m, Major Johnston, dowódzca 1 go półku ułanów, z batalionem fizylierów 7-go półku piechoty i 3-m szwadronem 1-go półku ułanów, miał się udać z Krotoszyna przez Koźmin do Szremu, i dnia 22 stanąć kwaterą w Koźminie. Wysłał przeto naprzód 40 fizylierów i 15 ułanów dla przygotowania w Koźminie kwater, którzy zajęli spokojnie stanowisko na tamecznym rynku. Ale podczas gdy kwatermistrze znajdowali się w Ratuszu, reszta stojących na rynku ludzi, nagle napadniętą została, zdradziecko z różnych stron przez powstańców; przyczém z naszéj strony poległ 1 podoficer, 1 fizylier, a 4 ciężko ranionych. Powstańcy ścigali cofającą się straż przednią, ale przez nadeszły tymczasem batalion fizylierów zostali odparci, i miasto przez piechotę opanowane. W téj potyczce kilkunastu powstańców poległo i było ranionych. Zaraz potém, Major Johnston otrzymał wiadomość, że nowa gromada powstańców z okolicy Borka śpieszyła do Koźmina. Wysłał przeto naprzeciw nim szwadron ułanów, który ich spotkał przed pobliskim lasem. Powstańcy stanęli do boju, ale niebawem pozostawiwszy 7 zabitych, zmuszeni byli do odwrotu, raniwszy 1 podoficera, 1 ułana i konia. Z powyższego na aktach opartego opisu okazuje się, jak ze strony powstańców Konwencya z d. 11 b. m. w przeniewierczy sposób zerwaną została; muszą przeto samym sobie przypisać, jeżeli odtąd rzeczona konwencya, jako z ich strony zerwana, i już za ważną nie może być uważaną."

— *Gazeta W. Xięstwa Poznańskiego* donosi pod dniem 24 kwietnia: „W Strzelnie tameczny oddział powstańców został zupełnie rozbity przez batalion piechoty i szwadron 5-go półku huzarów. Powstańcy utracili około 50 w zabitych i dwa razy tyle w ranionych, podczas gdy wysłane przeciw nim wojsko utraciło tylko 3 ludzi.

— Naczelny Prezydent W. Xięstwa Poznańskiego, von Beurmann, wezwał w dzisiejszéj *Gazecie Poznańskiéj*, istniejące jeszcze w niektórych miejscach Komitety, które przybierają charakter władz, i mianowicie zajmują się rozpisywaniem koni, prowiantu i furażu, aby się rozwiązały, jako nieprawne; w przeciwnym bowiem razie zostaną do tego siłą zmuszone. (*R. I.*)

Австрія.

Вѣна, 27 Апрѣля.

Сегодня издано здѣсь новое государственное уложеніе, состоящее изъ 59 параграфовъ. Всѣмъ народнымъ племенамъ гарантируется неприкосновенность ихъ языка и національности. Исполнительная власть принадлежитъ одному императору; власть законодательную онъ раздѣляетъ съ сеймомъ. Императоръ ежегодно созываетъ сеймъ; въ случаѣ же кончины императора, сеймъ долженъ собраться въ продолженіе мѣсяца. Министры отвѣчаютъ за всѣ свои дѣйствія. Сеймъ дѣлится на двѣ палаты: сенатъ и палату депутатовъ; онъ долженъ быть возобновляемъ чрезъ каждыя 5 лѣтъ. Сенатъ состоитъ изъ принцевъ императорскаго дома, изъ членовъ, назначаемыхъ на всю жизнь императоромъ, безъ различія званія и рода, и изъ 150 членовъ, избираемыхъ владѣльцами большихъ недвижимыхъ имѣній на все продолженіе 5-ти-лѣтняго періода. Палата депутатовъ состоитъ изъ 383 членовъ. Засѣданія обѣихъ палатъ публичны.

— Министръ иностранныхъ дѣлъ обнародовалъ оффиціально, что посланники Неаполитанскій и Тосканскій, по поводу неблагопріятнаго двору мнѣнія ихъ государей, получили паспорты къ выѣзду.

— Въ министерскомъ объявленіи, которое мы помѣстили выше, обнаруживается несомнѣнное сепаратное стремленіе. Однако здѣсь господствуетъ то общее мнѣніе, что отдѣленіе Австріи отъ германскаго союза, и требованіе системы союза государствъ, и отверженіе системы союзнаго государства, можетъ для нея сдѣлаться весьма пагубнымъ.

— Здѣсь желаютъ удержать всю страну, составляющую прежнюю венеціанскую республику, по рѣку Минчіо. Виченца, Падуа и даже Венеція снова будутъ заняты нашими войсками въ продолженіе одного мѣсяца. Безъ сильнаго содѣйствія союзныхъ войскъ Венеція не можетъ устоять, а если австрійская армія при рѣкѣ Минчіо исполнитъ свое предназначеніе только вполовину, то ломбардо-піемонтскія войска неуспѣютъ побѣдоносно пробраться сквозь сильный треугольникъ позиціи между Мантуею, Вероною и Пескіерою.

— Изъ Италіи получены довольно важныя извѣстія. Австрійской эскадрѣ въ Полѣ, предписано отправиться въ Венецію. Всѣ италіянскіе матросы были распущены, а на ихъ мѣсто набраны англійскіе, словацкіе и греческіе. Всѣ пароходы тріэстскаго Ллойда вооружены пушками, и назначены для поддержанія дѣйствія эскадры. Полковнику Кудрявскому, храброму офицеру, командовавшему прежде постомъ на востокѣ, предоставлено начальство надъ этою пароходною эскадрою. Равно и армія произведетъ въ мѣстѣ съ нею нападеніе на Венецію.

— Извѣстія изъ Венгріи неблагопріятны для Австріи. Венгерцы не только отказываются принять на себя часть государственнаго долга, но даже не хотятъ того, чтобы перевозка товаровъ производилась на судахъ общества дунайскаго судоходства. Они предполагаютъ сами образовать общество акціонеровъ, членами коего будутъ одни Венгерцы, чтобы такимъ образомъ лишить Австрійцевъ выгодъ, доставляемыхъ нынѣ симъ предпріятіемъ. Въ слѣдствіе сихъ извѣстій, акціи пароходнаго судоходства на Дунаѣ значительно понизились. Справедливо упрекаютъ Венгерцевъ, что всѣ прекрасныя слова ихъ; „какъ въ счастіи такъ и въ несчастіи, во время мира и войны всегда желаютъ быть соединенными съ Германцами,“ суть лишь пустыя возгласы, и что національное самолюбіе служитъ пружиною всѣхъ ихъ дѣйствій.

— Моравско Силезскіе чины единогласно отринули, 14 Апрѣля, союзъ съ Богеміею, котораго неоднократно требовали въ прошеніяхъ пражскіе жители.

Ботценъ, 22 Апрѣля.

По извѣстіямъ отъ 20 с. м., съ театра войны, Сардинскія войска все еще занимали прежнюю позицію надъ р. Минчіо. Вся страна отъ Лазисы до Каприно еще 18 числа была очищена отъ мятежниковъ. Въ Остигліо стоялъ отрядъ римскихъ волонтеровъ, кои, истребивъ мостъ *Ponte-Molina*, устроили сильныя баррикады на дорогѣ. Другой такой же отрядъ, состоящій изъ 400 или 500 чел., съ двумя орудіями, стоялъ близъ Леньяно, въ замкѣ Бевилаква. Округъ Колонья 19 числа также очищенъ отъ непріятеля; собравшіеся было тамъ волонтеры отправились большею частію въ городъ Виченцу, коего жители переселились въ Пальму. Подъ Вероною происходила стычка между нашими егерями и 600 мятежниками, кои и были раз-

Austrya.

Wiedeń, 27 kwietnia.

Onegdaj ogłoszoną została nowa Ustawa, składająca się z 59 paragrafów. Wszystkim obcym plemionom gwarantuje się nietykalność ich języka i narodowości. Władza wykonawcza należy do samego Cesarza; władzę zaś prawodawczą sprawuje wraz z Sejmem. Cesarz zwołuje co rok Sejm; w razie zaś zgonu Cesarza, Sejm powinien zgromadzić się w ciągu miesiąca. Ministrowie są odpowiedzialni za wszystkie swoje czynności. Sejm dzieli się na dwie Izby: Senat i Izbę Deputowanych: ma się odnawiać co pięć lat. Senat składa się z Xiążąt domu Cesarskiego, z członków mianowanych dożywotnie przez Cesarza, bez różnicy stanu i urodzenia, i ze 150 członków obieranych przez posiadaczy wielkich nieruchomych majętności, na cały pięcioletni peryod. Izba deputowanych składa się z 383 członków. Posiedzenia obu Izb są publiczne.

— Minister spraw zagranicznych ogłosił urzędownie, że Posłowie: Neapolitański i Toskański, z powodu nieprzyjaźnego ku nam usposobienia swych Monarchów, otrzymali paszporty do wyjazdu z Wiednia.

— W ogłoszeniu ministeryalnem z d. 24, objawia się wyraźnie dążność separatystowska. Wszakże powszechne panuje tu zdanie, że oddzielenie się Austryi od Związku Niemieckiego i obstawanie za systemem Związku Państw, a odrzucenie systemu Państwa Związkowego, może stać się dla niéj nader zgubnem.

— Pragną tu utrzymać cały kraj dawnéj Rzeczypospolitéj Weneckiéj, aż do rz. Mincio, Vicenza, Padwa, a nawet Wenecya zajęte mają być znowu przez wojska nasze przed upływem miesiąca. Bez silnéj pomocy sprzymierzonego wojska, Wenecya nie może się utrzymać, a jeżli armia austryacka nad rz. Mincio choćby tylko w połowie powinność swą wypełni, natenczas Lombardzko-Piemontskie wojsko nie zdoła przebić się zwycięzko przez silny trójkąt pozycyi pomiędzy Mantuą, Weroną i Peschierą.

— Eskadra austr. w Pola otrzymała rozkaz udania się do Wenecyi. Wszyscy majtkowie Włoscy zostali rozpuszczeni, a w ich miejsce zaciągnieni Anglicy, Słowacy i Grecy. Wszystkie parostatki Lloydy Tryestskiéj uzbrojone są działami i mają wspierać działania eskadry. Po'-Półkownik Kudriawski, dzielny officer, który dawniéj dowodził stacyą na Wschodzie, obejmuje dowództwo téj eskadry parostatkowéj. Armia lądowie ma jednocześnie z nią uderzyć na Wenecyą.

— Wiadomości z Węgier są dla Austryi niepomyślne. Węgrzy nie tylko wzbraniają się przyjąć na siebie część długu publicznego, ale nawet nie chcą dłużéj dozwolić, aby transport towarów odbywał się na statkach towarzystwa żeglugi Dunajowéj, i zamyślają sami utworzyć towarzystwo, którego akcyonaryuszami sami tylko mają być Węgrzy, aby odebrać Austryakom cały zysk z tego przedsięwzięcia. W skutku tych wiadomości, akcye parowéj żeglugi na Dunaju znacznie spadły. Słusznie zarzucają Węgrom, że wszystkie ich piękne słowa: „iż równie w szczęściu jak w nieszczęściu, w pokoju jak w wojnie chcą zawsze być z Niemcami połączeni“, są czczemi tylko frazesami, i że egoizm narodowy jest sprężyną wszystkich ich działań.

— Stany Morawsko-Szląskie, odrzuciły jednogłośnie, d. 14 kwietnia, projekt połączenia się z Czechami, wyrażony niejednokrotnie w petycyach mieszkańców Pragi.

Botzen (Bolzano), 22 kwietnia.

Według wiadomości z d. 20-go, nadesłanych z widowni wojny, wojska Sardyńskie zajmowały jeszcze stanowiska nad Mincio. Cała przestrzeń od Lazise do Caprino była w dniu 18 wolną od powstańców. W Ostiglia stał oddział ochotników Rzymskich, którzy znieśli most Ponte-Molina, i mocno zabarykadowali gościniec. Drugi podobny oddział, złożony ze 4 lub 500 ludzi, mający dwa działa, stał niedaleko Legnano, w zamku Bevilacqua. Obwód Cologna oczyszczony był 18-go z wojsk nieprzyjacielskich; większa część zgromadzonych tamże ochotników udała się do Vicenza, gdy tymczasem mieszkańcy owego miasta wyruszyli do Palmy. Pod Varone zaszła utarczka między powstańcami, mającymi 600 ludzi, a nielicznym oddziałem naszych strzelców pieszych; powstańcy jednakże

сѣяны, съ потерою 19 человѣкъ. Каждый день происходятъ, въ разныхъ пунктахъ, частныя сраженія, въ которыхъ войска наши, не смотря на превосходство непріятельскихъ силъ, одерживаютъ перевѣсъ. 19-го числа войска наши вытѣснили 1,200 чел. изъ Стенико, гдѣ въ числѣ инсургентовъ находилась также Амазонка, дѣвица графиня Паллавичини изъ Аресчіо; городъ Склемо взятъ былъ штурмомъ.

Краковъ, 27 *Апрѣля.*

Въ Варшавской газетѣ „*Gazeta Codzienna*" пишутъ слѣдующее о краковскихъ волненіяхъ: „25-го с. м., передъ домомъ правительственнаго коммиссара, Крига, было большое собраніе народа. Поляки требовали, чтобы отмѣнено было распоряженіе 22-го Апрѣля, сдѣланное на счетъ воспрещенія въѣзда выходцевъ въ австрійскія предѣлы. Чиновникъ этотъ уступилъ наконецъ грознымъ требованіямъ. Но какъ инсургенты стали требовать выдачи имъ оружія, то Кригъ отправилъ ихъ къ фельдмаршалу лейтенанту Кастиліоне. Сей послѣдній не только отказалъ въ удовлетвореніи ихъ требованій, но и возстановилъ въ прежней силѣ отмѣненное Кригомъ постановленіе. Когда предводитель толпы сталъ дерзко возставать противъ сего, онъ велѣлъ его схватить и отвести подъ арестъ. На другой день, 26 числа, австрійскіе солдаты окружили кузницу Миллера, возвратившагося сюда недавно изъ Франціи, взяли тамъ изготовленные дротики и косы и возвращались къ Форту, какъ вдругъ бросились на нихъ Поляки и отняли часть взятаго ими оружія. При этой схваткѣ съ обѣихъ сторонъ пало по нѣсколько человѣкъ. Въ Фортѣ сдѣланы были три выстрѣла въ знакъ тревоги. Въ эт время прибыла національная гвардія изъ Блоня на Рынокъ, на коемъ поставлены уже были войска, которыя почти тогда же начали стрѣлять по приближавшимся. Національная гвардія, выбитая изъ своего поста при домѣ Потоцкихъ и тѣснимая отовсюду, возвратилась снова на этотъ постъ; но едва остановилась тамъ, какъ рядъ войскъ, стоявшій лицемъ къ Флоріанскимъ воротамъ, открылъ пальбу по этой улицѣ. Вскорѣ послѣ того войска, стоявшія фронтомъ къ дому Потоцкаго, по отступленіи съ центра площади кавалеріи, открыли батальный огонь по національной гвардіи, стоявшей при домѣ Потоцкихъ. Она двинулась тотчасъ съ мѣста, но недостигнувъ еще дома Гельцлова, выдержала второй и третій выстрѣлы. За тѣмъ разсѣялась во всѣ стороны; много изъ оной пало и много ранено. Войска послѣ этихъ трехъ выстрѣловъ очистивъ площадь, начали стрѣлять въ окна домовъ, отступая вмѣстѣ съ своихъ постовъ на Рынкѣ къ Гродзкой улицѣ. При этомъ отступленіи продолжали стрѣлять по домамъ этой улицы. Не предпринимая ничего противъ баррикадъ, равно какъ и противъ устроивавшихъ оныя, войска отступили такимъ образомъ къ форту. Сильные отряды войскъ заняли со всѣхъ сторонъ предмѣстія; однако при семъ отступленіи произошли схватки съ толпами народа, вооруженнаго дротиками и косами, а отчасти и огнѣстрѣльнымъ оружіемъ. Въ стычкѣ возлѣ Францисканов, но преимущественно при фортѣ съ обѣихъ сторонъ пало много жертвъ. Командующій генералъ Кастиліоне тяжело раненъ тремя выстрѣлами изъ окомъ; равно также ранено нѣсколько офицеровъ.

Спустя десять минутъ послѣ сосредоточенія войскъ въ фортѣ, начали бомбардировать городъ, или лучше жечь конгревовыми гранатами и ракетами. Бомбардированіе города продолжалось около двухъ часовъ. Нѣсколько гранатъ и ракетъ пало на суконныя и желѣзныя лавки. Домы какъ на улицѣ Гродзкой, такъ и на восточной сторонѣ рынка, весьма много пострадали. Проливнымъ дождемъ, выпавшимъ за полчаса до бомбардированія, увлажены были крыши, безъ чего, покрытые досками, тотчасъ бы воспламенились. При самомъ началѣ бомбардированія, посланы были въ Фортъ парламентеры съ изъявленіемъ покорности. Городъ сдался, польскіе инсургенты и выходцы, которыхъ много пало на площади, по повелѣнію австрійскихъ властей удалились изъ города. Жизнь графа Кастиліоне внѣ опасности. Нынѣ въ городѣ господствуетъ совершенное спокойствіе.

---

straciwszy 19 ludzi, do odwrotu zmuszeni zostali. Potyczki częściowe odbywają się codziennie na różnych punktach, lecz wojsko nasze, lubo przy mniejszéj liczbie, wszędzie ma przewagę. Dnia 19 wyparło 1.200 ludzi z Stenico, gdzie w liczbie powstańców znajdowała się także Amazonka, Hrabianka Pallavicini z Brescia. Miasto Selemo zdobyto szturmem.

Kraków, 27 *kwietnia.*

O zaburzeniach w Krakowie, Warszawska *Gazeta Codzienna* donosi co następuje: „Dnia 25 b. m., przed domem Kommissarza Rządowego, Krieg, było wielkie zbiegowisko. Polacy domagali się odwołania rozporządzenia z d. 22 kwietnia wzbraniającego przyjazdu emigrantów do krajów Austryackich. Urzędnik ten uległ nareszcie groźnym naleganiom. Gdy jednak poźniéj zaczęto domagać się także wydania broni, Krieg odesłał żądających do Feldmarszałka-Porucznika Castiglione, który nie tylko tym roszczeniom zadość nie uczynił, ale owszem przywrócił do dawniejszéj mocy rozporządzenie przez Kriega cofnięte. Gdy zaś przewódzca tłumu zuchwale się stawił na to, kazał go schwytać i odprowadzić do aresztu. Nazajutrz d. 26, żołnierze Austryaccy otoczyli kuźnię kowala Müllera, który niedawno powrócił z Francyi, zabrali tam kosy i piki przygotowane, i cofali się do zamku, gdy w tém rzucili się na nich Polacy i pewną część broni odbili. W tém starciu z obu stron kilku ludzi padło. Z zamku dano trzy wystrzały alarmowe. W tymże czasie przybyła gwardya narodowa z Błonia na Rynek, gdzie rozstawione już było wojsko, które zaraz prawie poczęło dawać ognia do zbliżających się. Gwardya narodowa, spędzona ze swego stanowiska pod pałacem Potockich, i odpierana wszędzie, powróciła znowu na to stanowisko; lecz zaledwie stanęła, szereg wojska, zwrócony frontem ku bramie Floryańskiéj, dał ognia batalionem w tę ulicę. Zaraz potém wojsko stojące frontem do pałacu Potockiego, po cofnięciu się ze środka placu kawaleryi, dało batalionem ognia do szeregu gwardyi narodowéj, stojącéj pod pałacem Potockich. Ruszyła ona zaraz z miejsca, lecz nie doszedłszy jeszcze do kamienicy Helzlów, wytrzymała drugi i trzeci wystrzał; poczém rozpierzchła się na wszystkie strony; wielu z niéj padło, a wielu jest ranionych. Wojsko po tych trzech wystrzałach, widząc plac pusty, poczęło strzelać do okien domów na lewo i na prawo, lecz zarazem poczęło się cofać ze swoich stanowisk na Rynku w Grodzką ulicę. W odwrócie tym dawało ognia do domów téj ulicy. Nie przedsiębiorąc nic wcale przeciw barykadom, ani przeciw tym, którzy je stawiali, wojsko cofnęło się tedy na zamek po tych wystrzałach. Mocne jego oddziały osadziły z wszystkich stron przedmieścia; w odwrócie jednak tym zaszły utarczki z ludem zbrojnym w kosy i piki, a w części i w broń palną. W starciu pod Franciszkanami, a osobliwie pod zamkiem, z obu stron wiele ofiar padło. Jenerał dowodzący, Castiglione, został ciężko raniony trzema postrzałami z okien, takoż i kilku oficerów.

W dziesięć minut zaledwie po skoncentrowaniu wojska na zamku, poczęto bombardować miasto, a raczéj palić granatami i rakietami kongrewskiemi. Bombardowanie miasta trwało przez 2 godziny blisko. Kilka rakiet i granatów padło na Sukiennice i żelazne sklepy. Domy tak w Grodzkiéj ulicy, jako i po wschodniéj stronie rynku bardzo wiele ucierpiały. Deszcz mocny, spadły na pół godziny przed bombardowaniem, zwilgotnił dachy; inaczéj pokryte gontami zapaliły by się w oka mgnieniu. Skoro zaczęło się bombardowanie, wysłano na zamek Parlamentarzy zdając się na łaskę. Miasto kapitulowało; powstańcy i emigrańce Polscy, których dość padło na placu, wydalili się z miasta, stosownie do rozkazu władz Austryackich. Życie Hrabiego Castiglione nie jest zagrożonem. Teraz w mieście zupełna spokojność panuje.

Франція.

Парижъ, 27 Апрѣля.

По поводу разныхъ слуховъ, встревожившихъ жителей города, сильные патрули національной гвардіи обходятъ многолюдные кварталы города. Между прочимъ прошла молва, будто г-нъ Ледрю-Ролленъ поссорился съ прочими членами временнаго правительства и скрылся къ работникамъ; но слухи эти оказались ложными, потому что г-нъ Ледрю-Ролленъ предлагалъ, чтобы при повѣркѣ голосовъ находились три высшіе чиновника его вѣдомства; но г-нъ Марра отвѣчалъ, что, такъ какъ муниципалитетъ принялъ уже всѣ мѣры предосторожности, то предлагаемая мѣра безполезна, и потому, послѣ нѣкоторыхъ объясненій, предложеніе это оставлено безъ дальнѣйшихъ послѣдствій.

— Посланникъ Соединенныхъ Штатовъ былъ сегодня принятъ временнымъ правительствомъ въ торжественной аудіенціи, въ ратушѣ, и оффиціально призналъ тамъ французскую республику. При этомъ случаѣ, г-нъ Ламартинъ произнесъ рѣчь, въ коей изъяснилъ, что всѣ старанія временнаго правительства клонятся къ сохраненію мира въ цѣломъ свѣтѣ.

— *Presse* есть единственная газета, которая не восхищается церемоніею раздачи знаменъ; она считаетъ обременительнымъ торжество, продолжавшееся 12 часовъ, однако же одобряетъ порядокъ и благоустройство войскъ. Въ Монитерѣ увѣряютъ, что передъ временнымъ правительствомъ проходило 400,000 вооруженныхъ людей. Видъ знаменъ совершенно новый; на древкѣ, оканчивающемся желѣзнымъ остріемъ, находится медаліонъ, съ рельефнымъ изображеніемъ гальскаго пѣтуха; за симъ слѣдуетъ поперечная таблица съ буквами, какъ писалось на римскихъ знакахъ, *R. F.* На бѣломъ полѣ самаго знамени, въ вѣнкѣ изъ дубовыхъ листьевъ, находятся изображенныя золотыми буквами слова: *Liberté, Egalité, Fraternité*, а въ центрѣ *Unité;* сверхъ сего слова: *République Française.*

— Правительство обнародовало прокламацію, безусловно охуждающую всякія собранія и клубы, въ которыхъ совѣщанія происходятъ при вооруженіи.

— Декретомъ правительства наложенъ акцизъ, взимаемый при заставахъ города, на трюфели, разнаго рода дичь, домашнюю птицу, дорогія рыбы, устрицы, и на другія роскошныя припасы. Съ фунта нѣсколькихъ статей, будутъ платить по 80 сантимовъ.

— Г. Моро де Жонесъ исчислилъ, по порученію временнаго правительства стоимость помѣстныхъ владѣній Франціи. Сумма эта составляетъ 7,536,904,900 фр. Въ 1700 году, въ царствованіе Лудвика XIV, эти владѣнія оцѣнены были въ 1,500,000,000 фр., при народонаселеніи 19,600,000 душъ.

— Въ Монитерѣ обнародованъ отчетъ банка по 20-е с. м. Число уплаченныхъ билетовъ значительно умножилось, а въ счетъ 50 милліоновъ, доставленныхъ банкомъ главному казначейству, уплачено до 36,000,000 франковъ.

— Чтобы доставить занятіе ткачамъ и позументщикамъ, правительство заказало 100,000 эполетовъ. Работа сія доставитъ пропитаніе 50 семействамъ, въ теченіе 9 мѣсяцевъ.

— Временное правительство, министры и генералъ-секретарь препроводили коммиссіи, принимающей добровольныя пожертвованія, 15,000 фр. въ пользу государственной казны.

— Пароходы, назначенные въ Гаврѣ, для сообщеній съ Америкою, нынѣ обращены въ военные суда и получили предписаніе отправиться въ Брестъ, куда уже и отплыли.

29 Апрѣля.

Вчера, въ 11 часу вечера, кончено было затруднительное дѣйствіе счета баловъ, и результатъ его тотчасъ послѣ того, при свѣтѣ факеловъ, обнародованъ былъ собравшемуся на площади народу и національной гвардіи. Оффиціальный результатъ слѣдующій: Ламартинъ, избранъ 259,800 голосами; Дюпонъ де л'Эръ, 245,083; Францискъ Араго, 243,640; Гарніе-Пажесъ, 240,890; Маррастъ, 229,166; Мари, 225,776; Креміё, 210,690; всѣ они состоятъ членами временнаго правительства. Беранже, поэтъ, 204,271; Карно, 195,608; Бетмонъ, 189,252, Дювивіе; командиръ подвижной національной гвардіи, 182,175; Фердинандъ де Ластери, бывшій депутатъ, 165,156; Ваненъ, бывшій депутатъ, 151,103; генералъ Кавеньякъ, 144,187; Берже, бывшій депутатъ, 136,660; Паніеръ, книгопродавецъ, секретарь временнаго правленія, 136,117; Бюшезъ, помощникъ парижскаго мера, 135,678; Корменемъ, президентъ

Francya.

Paryż, 27 kwietnia.

Z powodu rozlicznych pogłosek, niepokojących mieszkańców, liczne patrole gwardyi narodowéj przeciągały zeszłéj nocy przez ludniejsze dzielnice miasta. Mówiono, między innemi, że P. Ledru-Rollin poróżnił się ze wszystkimi członkami Rządu tymczasowego i schronił się do robotników; wkrótce jednak wykazał się fałsz téj pogłoski. P. Ledru-Rollin proponował tylko, iżby przy obliczaniu głosów, znajdowało się trzech wyższych urzędników jego wydziału; P. Marrast zaś oświadczył, że municypalność, przedsięwziąwszy wszelkie kroki ostróżności, uczyniła ten środek niepotrzebnym; rzecz ta zatém, po kilku objaśnieniach, została uznaną za skończoną.

— Poseł Stanów-Zjednoczonych miał dzisiaj uroczyste posłuchanie u Rządu tymczasowego, w Ratuszu, na którém uznał urzędownie Rzeczpospolitą Francuzką. P. Lamartine miał przy téj okoliczności mowę, w któréj oświadczył, że jest najusilniejszem staraniem Rządu tymczasowego utrzymanie pokoju w całym świecie.

— *Presse* jest jedna gazeta, która się nie zachwyca obrzędem rozdawania chorągwi, i znajduje uciążliwą uroczystość, która trwa godzin 12; wszakże oddaje sprawiedliwość porządkowi i dobréj postawie wojsk. Podług *Monitora*, 400,000 ludzi siły zbrojnéj defilowały przed Rządem tymczasowym. Forma chorągwi jest całkiem nowa; na drzewcu zakończonym żelezcem włóczni, osadzony medalion, na nim w wypukłorzeźbie Kogut Gallijski, a pod nim poprzeczna tabliczka z literami, jak na znakach Rzymskich, *R. F.* Na polu białem saméj chorągwi, w wieńcu z liści dębowych, złotemi literami napis: *Liberté Egalité, Fraternité;* w środku: *Unité.* Nadto są słowa: *République Française.*

— Rząd ogłosił proklamacyą naganiającą bezwarunkowo wszelkie zgromadzenia i kluby, w których narady odbywają się zbrojno.

— Dekretem rządowym nałożoną została opłata przy rogatkach Paryzkich: od trufli, zwierzyny, drobiu, kosztownych ryb, ostryg, tudzież innych zbytkowych pokarmów. Niektóre artykuły od funta opłacać będą po 90 centymów.

— P. Moreau de Jonnès, z polecenia Rządu tymczasowego, obrachował gruntowy majątek Francyi, który wynosi 7,535,904 090 fr. Za Ludwika XIV, w roku 1700, majątek Francyi, liczącéj wówczas 19,600,000 ludności, wynosił 1,500,000,000 fr.

— *Monitor* zdaje sprawę z działań banku do 20 b. m. Liczba wypłacalnych biletów znacznie się pomnożyła, a te 50 milionów które bank zaliczył kassie głównéj, spłacone zostały aż do 36,000,000 franków.

— Rząd, chcąc dać zarobek tkaczom i passamonikom, kazał im wyrobić 100,000 szlif. Obstalunek ten da sposób do życia 50 rodzinom przez 9 miesięcy.

— Rząd tymczasowy, Ministrowie i Jeneralny Sekretarz przesłali Kommissyi przyjmującéj dobrowolne ofiary, 15,000 franków na korzyść skarbu publicznego.

— Parostatki, które przeznaczone były w Hawrze dla związków z Ameryką, zamienione zostały na okręty wojenne i otrzymały rozkaz udać się do Brestu, dokąd już odpłynęły.

Dnia 29 kwietnia.

Dopiéro wczoraj o godz. pół do 11 w wieczór, ukończone zostało trudne dzieło obliczenia głosów, i rezultat jego zaraz potém przy świetle pochodni ogłoszony został zgromadzonemu na placu ludowi i gwardyi narodowéj. Urzędowy rezultat jest następujący: *Lamartine*, 259,800 głosów; *Dupont* (de l'Eure), 245,083; *Arago*, 243,640; *Garnier-Pagès*, 240,890; *Marrast*, 229,166; *Marie*, 225.776; *Cremieux*, 210,699. Ci piérwsi 7 są członkami Rządu tymczasowego. *Beranger* (poeta), 204,271; *Carnot*, Minister oświecenia, 195,608; *Bethmont*, Minister rolnictwa i handlu, 189,252, *Duvivier*, Jeneral dowódzca gwardyi ruchoméj, 182,175; *Ferdyn. Lasteyrie*, były Deputowany, 165,156; *Vavin*, były Deputowany, 151,103; Jenerał *Cavaignac*, Jeneralny Gubernator Algieryi, 144,187; *Berger*, były Deputowany, 136,660; *Pagnerre*, Jeneralny Sekretarz tymczasowego Rządu, 136,117; *Buchez*, Adjunkt Mera Paryża, 135,678; *Cor-*

государственнаго совѣта, 135,050; Корбонъ, рѣзчикъ на деревѣ, главный издатель жур.: *L'Atelier*, 135,043; Косидіеръ, префектъ полиціи, 133,175; Альбертъ, членъ временнаго правленія, 133,041; Воловскій, профессоръ Консерваторіи искусствъ и ремеслъ, 132,333: Пепенъ, часовщикъ, 131,969; Ледрю-Ролленъ, 131,587; Шмитъ, ремесленникъ, 124.383; Флоконъ, 121.865; Луи-Бланъ, 121,140; Рекюръ, медикъ, помощникъ парижскаго мера, 118,075; Агриколь Пердигіе, столяръ, 117,290; Жюль Бастидъ, помощникъ статс-секретаря въ министерствѣ иностранныхъ дѣлъ, 117,290; Кокрель, протестантскій пасторъ, 109,934; Гарнонъ, бывшій депутатъ, 106,747; Гинаръ, полковникъ артиллеріи національной гвардіи, 106.262; Аббатъ де Ламенне, 104,871. Послѣ вышеизъясненныхъ получили значительнѣйшее число голосовъ: 1) быв. депутатъ Моро, 99,365; 2) б. депутатъ Буассель, 93.442 голоса. Вотъ результатъ выборовъ,—говоритъ *Jour. de Déb.*,—извѣстный донынѣ оффиціальнымъ образомъ; завтра узнаемъ мы о числѣ голосовъ, полученныхъ другими кандидатами.

— Открытіе національнаго собранія отсрочено съ 4 до 5 Мая.

menin, Prezes Rady Stanu, 135,050; *Corbon*, tracz drzewa i główny Redaktor dziennika *Atelier*, 135,043; *Caussidiere*, Prefekt policyi Paryża, 133,775; *Albert*, członek Rządu tymczasowego, 133,041; *Penpin*, czeladnik zegarmistrzowski, 131,909; *Ledru-Rollin*, członek Rządu tymczasowego, 131.587; *Schmith*, robotnik, 124,383; *Flocon*, członek Rządu tymczasowego, 121,8 5; *Louis-Blanc*, członek Rządu tymczasowego, 121,140; *Becurt*, Adjunkt Mera Paryża, 118,075; *Agricol Perdiguier*, czeladnik stolarski, 117.290; *Jules Bastide*, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie spraw zagranicznych, 110 228; *Coquerel*, Proboszcz Protestancki, 109,934; *Garnon*, były Deputowany, 106.747; *Guinard*, Półkownik artylleryi gwardyi narodowéj, 106,2 2; *Lamennais*, Xiądz, 104,871.—Po tych następujący mają najwięcéj głosów: 1) *Moreau*, były Deputowany, 99,36; 2) *Boissel*, były Deputowany, 93.442 głosów. „Tak daleko — mówi *Journal des Débats* — sięgają urzędownie wiadome rezultata.“ Jutro dowiemy się dopiéro dokładnie o liczbie głosów, które inni kandydaci otrzymali.

— Otwarcie Zgromadzenia Narodowego odłożone zostało z d. 4 na dzień 5 maja.

Англія.

Лондонъ. 22 Апрѣля.

Сегодня, въ засѣданіи верхней палаты, установленнымъ порядкомъ объявлено объ утвержденіи Королевого билля объ охраненіи короны и правительства, а также нѣкоторыхъ другихъ постановленій. По предложенію лорда Ланедоуна палата отсрочила свои засѣданія по 4-е Мая.

— Вчера, въ день великой Пятницы, пріостановились всѣ занятія; только въ министерствѣ иностранныхъ дѣлъ замѣтна большая дѣятельность, и ежеминутно приходятъ депеши. Министръ въ большомъ затрудненіи, по случаю возникшихъ недоразумѣній между посланникомъ Г. Бульверомъ и ген. Нарваэсомъ. (См. Испанія).

— Князь и княгиня Меттернихъ, со свитою, пріѣхали сюда въ нанятую для нихъ на улицѣ *Hannover-Square* квартиру, въ экипажѣ, который въ журналѣ *Times* называютъ плебейскимъ. Австрійскій посланникъ гр Дидрихштейнъ, явился тотчасъ къ князю и отправилъ въ Вѣну курьера, съ донесеніемъ о благополучномъ его прибытіи. Князь Меттернихъ кажется со всѣмъ здоровъ и бодръ. Наканунѣ, герцогъ Веллингтонъ лично пріѣзжалъ къ князю, съ тою цѣлію, чтобы пригласить его въ свой загородный домъ. Князь Меттернихъ сохраняетъ по-возможности инкогнито; онъ принялъ названіе Г. Миттига, и намѣренъ поселиться въ Брейтонѣ, или въ Ричмондѣ, въ прекрасномъ мѣстоположеніи надъ Темзою, въ нѣсколькихъ часахъ пути отъ Лондона.

— Эскадра подъ командою сэръ Ч. Непира въ Коркѣ, получила предписаніе быть въ готовности по первому знаку въ путь.

— Совѣщанія Хартистовъ продолжаются ежедневно.

— По полученнымъ въ Лондонѣ извѣстіямъ, въ городахъ Гуллѣ, Лидсѣ, Іоркѣ и Ливерпулѣ господствовало спокойствіе и торговыя дѣла производились успѣшно. Курсъ фондовъ возвысился и общее довѣріе возстановилось.

— Въ Ирландіи свирѣпствуетъ ужасный голодъ. 18 числа найденъ отецъ семейства умершій съ голода, у котораго во рту было еще нѣсколько травы, которую онъ ѣлъ предъ смертью. Бѣдные часто по 10 дней ожидаютъ отвѣта отъ управленія надъ бѣдными.

Anglia

Londyn, 22 kwietnia.

Na posiedzeniu Izby Wyższéj, w dniu dzisiejszym o południu, przyjęty już bil bezpieczeństwa korony i rządu, tudzież niektore inne środki, w zwykły sposób otrzymały sankcyą Królewską. Na wniosek Lorda Lansdowne, Izba z powodu świąt, odroczyła się do d. 4-go maja.

— Wczoraj, jako w dzień Wielkopiątkowy, ustały wszelkie interessa, tylko ministerstwo spraw zagranicznych jest nader czynne, bo co chwila nowe przybywają depesze. Nadewszystko spory Posła angielskiego, P. Bulwer, z Jenerałem Narvaez, mają mocno kłopotać sędziwego Ministra. (Ob. Hiszpania).

— Xiążę i Xiężna Metternich, z orszakiem swym, przybyli tu z Rotterdamu do najętego mieszkania przy Hannower-Square, w powozie, który *Times* zowie plebejuszowskim. Poseł Austryacki, Hrabia Dietrichstein, odwiedził natychmiast Xięcia i wysłał do Wiednia gońca, z uwiadomieniem o szczęśliwém jego przybyciu. Xiążę wygląda bardzo dobrze. Dniem wprzódy Xiążę Wellington osobiście dowiadywał się o jego przybyciu, chcąc go do swego mieszkania wiejskiego zaprosić. Xiążę Metternich chce zachować ile-możności *incognito*: przybrał nazwisko P. Mittigna, i zamierza osiąść, albo w Brighton, albo też w Richmond, prześlicznéj okolicy nad Tamizą, o kilka godzin drogi od Londynu.

— Eskadra pod rozkazami Sir Ch. Napier, w Korku, otrzymała rozkaz przygotowania się na piérwszy znak do podróży.

— Chartyści odbywają codzienne narady.

— Do Londynu nadeszła wiadomość, że w miastach Hull, Leeds, Yorku i Liverpool spokojność ani na chwilę nie była przerwaną, i że sprawy handlowe odbywają się z podwójną czynnością. Papiery publiczne podniosły się w cenie, co pomnaża powszechną ufność.

— W Irlandyi sroży się głod sposobem przerażającym. Dnia 18-go b. m. znaleziono ojca rodziny umarłego z głodu; w ustach miał szczątki trawy, którą przed śmiercią pożywał. Ubodzy nie raz po 10 dni oczekują na odpowiedź administracyi ubogich.

Германія.

Франкфуртъ на Майнѣ, 24 Апрѣля.

Въ засѣданіи собранія союза, 20-го Апрѣля, съ Прусской стороны увѣдомили, что по обширности Пруссіи, выборы въ члены національнаго собранія не могутъ быть окончены тамъ къ 1-му Мая, и Прусскіе представители не въ состояніи пріѣхать во Франкфуртъ прежде 18-го Мая, а потому просятъ собраніе союза отложить открытіе національнаго собранія до этого числа. Ганноверъ и многія другія правительства поддержали это предложеніе, и собраніе союза предоставило себѣ назначить другой день для открытія національнаго собранія.

26 Апрѣля.

Во вчерашнемъ засѣданіи комитета 50-ти, рѣшено было предложить германскому Сейму слѣдующее объявленіе:

Niemcy.

Frankfurt nad Menem, 24 kwietnia.

Na posiedzeniu Sejmu Związkowego, 20 kwietnia, ze strony Pruss zawiadomiono, że z powodu obszerności Pruss, wybory członków do Parlamentu Niemieckiego nie mogą być tam ukończone do 1 maja, i że Pruscy Reprezentanci nie będą mogli przybyć do Frankfurtu przed 18 maja, a przetoż proszą Sejm, aby otwarcie Parlamentu aż do téj pory odroczył. Hannower i wiele innych rządów poparły ten wniosek, i Sejm zachował sobie naznaczenie innego dnia dla otwarcia Zgromadzenia Parlamentu.

Dnia 26 kwietnia.

Na wczorajszém posiedzeniu Komitetu 50-ciu, postanowiono podać Sejmowi Związkowemu następujące oświadczenie:

1) Каждый членъ собранія чиновъ, избранный для засѣданія въ германскомъ народномъ собраніи, вправѣ принять то и другое избраніе, или же предпочесть избраніе въ конституціонное собраніе.

2) Во время продолженія національнаго собранія, сеймы разныхъ Штатовъ должны быть пріостановлены, если представится возможность, и они не будутъ созываемы безъ крайней необходимости.

3) Не будутъ созываемы конституціонныя собранія въ разныхъ Штатахъ союза, до тѣхъ поръ, пока конституціонное дѣло не будетъ кончено для всей Германіи.

Карлсруэ, 25 Апрѣля.

Вчера получено здѣсь извѣстіе, что городъ Фрейбургъ (въ Баденѣ), въ которомъ укрѣпилось нѣсколько тысячь инсургентовъ, послѣ тщетныхъ приглашеній къ сдачѣ, былъ обстрѣливаемъ въ теченіе нѣсколькихъ часовъ, и потомъ взятъ штурмомъ Нассаускими войсками. Инсургенты разсѣялись. Городъ довольно пострадалъ. Убито отъ сорока до пятидесяти человѣкъ. Верхне-Рейнскій и Озерной уѣзды объявлены состоящими на военномъ положеніи.

— Предводитель мятежниковъ, Струве, не убитъ, какъ писали, но былъ взятъ въ плѣнъ и выпущенъ.

Шлезвигъ-Голштейнское Герц. *Ренсбургъ, 27 Апрѣля.*

Временное правительство получило, 21-го Апрѣля, извѣстія изъ Лондона, изъ которыхъ видно, что тамошній кабинетъ еще не почитаетъ мѣръ, принятыхъ германскимъ сеймомъ касательно Шлезвига, за объявленіе войны Даніи, и потому намѣренъ, по крайней мѣрѣ предварительно, оставаться нейтральнымъ.

— Германцы заняли также Апенраде. Куда дѣвались Датчане, никто съ достовѣрностію не знаетъ. Часть ихъ, говорятъ, отправилась чрезъ Зондевиль въ Зондепбургъ, другая сѣла на корабли, остальная отступила къ сѣверу. Вчера ихъ видѣли еще въ Гадерслебенѣ, но сегодня не видѣли ихъ даже и въ 2 миляхъ на сѣверъ по ту сторону Фленсбурга.

— Въ Гамбургской газетѣ: *Börsen-Halle* напечатано письмо изъ Рендсбурга, отъ 24-го Апрѣля, въ которомъ отзываются съ выраженіемъ гнѣва и стыда о грабительствахъ и покражахъ, которымъ предались жители Шлезвига, по окончаніи сраженія подъ стѣнами ихъ города. Датчане, послѣ сраженія при Фленсбургѣ, покрыли платками лица убитыхъ, и разставили часовыхъ; Нѣмцы этого не сдѣлали, и тѣла убитыхъ подъ Шлезвигомъ, а можетъ быть и тяжело раненыхъ, ограблены до-чиста и раздѣты до-нага. Письмо это писано человѣкомъ разсудительнымъ, находящимся въ главной квартирѣ. Нѣмцы, отзывавшіеся съ ужасомъ о поступкахъ Датчанъ подъ Фленсбургомъ, теперь убѣдились, что ихъ чернь не только не уступаетъ Датской черни, но и превосходитъ ее въ наглости.

Нидерланды.

Гага, 17 Апрѣля.

Сегодня обнародованъ здѣсь проектъ новаго государственнаго уложенія. Главныя основанія этого проекта состоятъ въ слѣдующемъ: на расходы Короля ассигнуется милліонъ гульденовъ; особа Короля неприкосновенна, министры отвѣчаютъ за дѣйствія правительства; государственный совѣтъ; двѣ палаты, обѣ основаны на выборахъ; выборы производятся гражданами, платившими подать, при цензѣ, который не долженъ быть менѣе 20-ти и болѣе 225 гульденовъ; число народныхъ представителей соотвѣтствуетъ числу народонаселенія, при чемъ съ каждыхъ 45,000 душъ избирается по одному депутату; каждый Голландецъ, нелишенный правъ чести, можетъ быть избранъ въ члены второй палаты; кандидатъ для первой палаты долженъ имѣть 40 лѣтъ отъ роду и платить отъ 800 до 1200 гульденовъ подати; законодательная власть отправляется Королемъ и обѣими палатами; свобода религіи.

Италія.

Миланъ, 18 Апрѣля.

Здѣсь разнесся слухъ, что Король Сардинскій со всею арміею своею изъявилъ намѣреніе прекратить войну, предпринятую имъ за неблагодарныхъ Ломбардцевъ. Извѣстіе это возбудило въ Миланѣ общую горесть.

— Въ Ливорно пришелъ неаполитанскій пароходный фрегатъ, на которомъ находится 8 орудій и 1,000 чел. экипажа.

1) Każdy członek zgromadzenia Stanów, wybrany do zasiadania w Parlamencie Niemieckim, będzie mógł przyjąć jeden i drugi wybór, albo dać pierwszeństwo wyborowi do zgromadzenia konstytującego.

2) Podczas trwania Zgromadzenia Parlamentu, Sejmy różnych Stanów, powinny być zawieszone, jeżeli można, i nie będą mogły być zwołane bez nagłych powodów.

3) Zgromadzenia konstytucyjne nie będą zwołane w różnych Stanach Związku, dopóki dzieło konstytucyi nie będzie ukończone dla całych Niemiec.

Karlsruhe, 25 kwietnia.

Wczoraj otrzymano tu wiadomość, że miasto Freiburg (w Badeńskiem), w którém się schroniło i opasało barrykadami kilka tysięcy powstańców, po daremnych wezwaniach do poddania się, było bombardowane przez kilka godzin, i nareście zdobyte szturmem przez wojska Nassauskie. Rokoszanie zostali rozproszeni. Miasto dosyć ucierpiało. Zginęło 40—50 ludzi. Powiaty Górnego Renu i Jeziora ogłoszone są za będące na stopie wojennéj.

— Dowódzca buntowników Struve, nie jest zabity, jak było doniesiono, ale dostał się w niewolę i potém został wypuszczonym.

Xiest. Szlezwicko-Holsztyńskie. *Rendsburg, 27 kwietnia.*

Rząd tymczasowy otrzymał 21 kwietnia wiadomości z Londynu, z których okazuje się, że gabinet tameczny nie uważa jeszcze środków przedsięwziętych przez Sejm Niemiecki, względem Szlezwiku, za wydanie wojny Danii, i dla tego ma zamiar, przynajmniéj w początkach, zostawać neutralnym.

— Niemcy zajęli już także Apenrade. Gdzie się podziali Duńczycy, nikt dokładnie nie wie. Część ich miała się udać przez Sundewitt do Sondenburga, druga wsiąść na okręty, reszta cofnąć się ku północy. Wczoraj widziani byli jeszcze w Hadersleben; ale dziś nie widziano ich już nawet o 2 mile na północ za Flensburgiem.

— W Gazecie Hamburgskiéj *Börsen-Halle* umieszczono list z Rendsburga, pod d. 24 kwietnia, w którym wynurzają się z głębokiem uczuciem gniewu i wstydu o łupieżach i kradzieży, których się dopuścili mieszkańcy Szlezwiku, po ukończeniu bitwy pod murami ich miasta. Duńczycy, po bitwie przy Flensburgu, okryli chustkami twarze zabitych, i postawili straże; Niemcy zaś nie tylko uczynili podobnie, lecz nadto, ciała zabitych pod Szlezwikiem, a może być i ciężko ranionych, zostały całkiem odarte i obnażone. List ten był pisany przez człowieka roztropnego, zostającego w głównéj kwaterze. Niemcy, którzy mówili z oburzeniem o postępowaniu Duńczyków pod Flensburgiem, teraz przekonali się, że ich gmin bynajmniéj nie ustępuje gminowi Duńskiemu, ale owszem przewyższa go w łakomstwie i gwałtowności.

Niderlandy.

Haga, 17 kwietnia.

Ogłoszono tu dzisiaj projekt nowéj ustawy państwa. Główne jego zasady są następujące: Lista cywilna dla Króla wynosi milion guldenów; osoba Króla jest święta i nietykalną; Ministrowie odpowiedzialni; Rada Państwa; dwie Izby, obie od wyborów; wybierać mają prawo wszyscy obywatele płacący podatek; ilość podatku nadająca prawo wyborów nie powinna być mniejszą od 20, ani większą od 225 guldenów; liczba Reprezentantów narodowych odpowiadać ma ludności, tak, że z każdych 45,000 dusz ma się wybierać jeden Deputowany; każdy Hollender, nie pozbawiony praw honoru, może być wybranym na członka Izby drugiéj (Niższéj); do pierwszéj (Wyższéj) zaś Izby, kandydat powinien mieć wieku lat 40, i płacić podatku od 800 do 1,200 guldenów; władza prawodawcza przy Królu i obu Izbach; wolność wyznań.

Włochy.

Medyolan, 18 kwietnia.

Rozbiegła się tu pogłoska, iż Król Sardyński, z całą swoją armią, objawił chęć zaprzestania wojny, którą przedsięwziął w obronie sprawy niewdzięcznych Lombardczyków. Wiadomość ta sprawiła w Medyolanie ogólny smutek.

— Do Livorno przybyła Neapolitańska fregata parowa, mająca na swym pokładzie 8 dział i 1,100 ludzi.

Португалія.
Лиссабонъ, 30 *Марта*.

Здѣсь произошла перемѣна министерства, относящаяся не столько къ принципамъ, сколько къ лицамъ. Теперь кабинетъ составленъ изъ герцога Сальданьи, министра внутреннихъ дѣлъ и президента совѣта; г-на Гомеса де-Кастро, министра иностранныхъ дѣлъ; г-на Жуао Эліаса, министра юстиціи; г-на Фалькао, министра финансовъ; барона де-Франсоса, военнаго министра, и барона де-Урема, морскаго министра. Полагаютъ, что Коста Кабраль участвовалъ въ этой перемѣнѣ. Закрытіе засѣданій кортесовъ отсрочено новымъ министерствомъ до 2 Іюня. Герцогъ Салданья объявилъ кортесамъ, что спокойствіе въ государствѣ до-сихъ-поръ не было нарушено и что всякое покушеніе гидры революціи поднять голову будетъ подавлено желѣзною рукою.

— Въ *M. Post* напечатано письмо изъ Лиссабона отъ 16-го Апрѣля, сообщающее слѣдующее: „27 ящиковъ, наполненныхъ бриллiантами, посудою и другими драгоцѣнными предметами, составляющими собственность короны и націи, перенесены были на англійскую эскадру, состоящую подъ начальствомъ сэръ Ч. Нэпира. Придворныя дамы велѣли скрыть всѣ свои драгоцѣнности. Королева Марія, по видимому, никому не плотитъ; состоящіе при ея дворѣ не получаютъ своего жалованья. Придворный поставщикъ припасовъ содержитъ этихъ людей. Онъ потребовалъ отъ Королевы уплаты причитающихся ему денегъ, и получивъ отказъ, за симъ подалъ жалобу въ мирный судъ.

Portugalia.
Lizbon, 10 *kwietnia*.

Zaszła tu zmiana Ministerstwa, która atoli odnosi się raczéj do osób, jak do systematu rządu. Obecnie składają gabinet: Xiąże *Saldanha*, Minister spraw wewnętrznych i Prezydent Rady; *Gomez de Castro*, Minister spraw zagranicznych; *Jouao Elias*, Minister sprawiedliwości; *Falkao*, Minister skarbu; Baron *de Françoça*, Minister wojny; Baron *de Urema*, Minister marynarki. Mówią, że Costa-Cabral przyczynił się do téj zmiany. Zamknięcie Kortezów odłożone zostało przez nowe Ministerstwo do 2 czerwca. Xiąże Saldanha objawił Kortezom, że spokojność państwa nie była dotąd naruszoną, i że najmniejsze poruszenie hydry rewolucyjnéj, starte będzie żelazną dłonią.

— Korrespondencya gazety *Morning-Post*, datowana z Lizbony d. 16 kwietnia, zawiera co następuje: „27 skrzyń napełnionych dyamentami korony, naczyniami i innemi kosztownemi przedmiotami, należącemi do korony i narodu, przeniesione zostały na flotę angielską, dowodzoną przez Sir Ch. Napier. Damy dworu umieściły tam także co miały najkosztowniejszego. Zdaje się, że Królowa Marya da Gloria nie płaci nikomu; służący jéj dworu nie pobierają żadnéj płacy. Nadworny kupiec korzenny żywi tych ludzi. Żądał on od Królowéj swéj należytości, i po odmówieniu, zapozwał ją do sądu pokoju."

Испанія.
Мадритъ, 7 *Апрѣля*.

Здѣшній городъ похожъ на лагерь, ожидающій нападенія непріятеля. Караулы съ заряженными ружьями поставлены на всѣхъ улицахъ, и не проходитъ ни одного дня, а тѣмъ болѣе ночи, чтобы не раздавались выстрѣлы противъ подозрительныхъ группъ народа. Вчера вечеромъ въ 7 часовъ уже всѣ домы были заперты, войска при Пуэрта де Соль собраны, пушки приготовлены. Въ газ. *Heraldo* совѣтовали вчера войскамъ, чтобы они при новомъ волненіи не брали никого въ плѣнъ, но всѣхъ убивали бы на улицѣ. Генералъ Нарваэзъ объявляетъ съ своей стороны, что при такомъ случаѣ употребитъ артиллерію. Четыре пушки, заряженныя картечью, стоятъ во всегдашней готовности передъ зданіемъ военнаго министерства, и домъ генерала Нарваэза охраняетъ сильный отрядъ. Королева писала къ нему благосклонное письмо, и препроводила вмѣстѣ съ симъ въ видѣ подарка, драгоцѣнную шпагу. Аресты и обыски домовъ постоянно продолжаются. Не менѣе энергическія мѣры предпринимаются и въ провинціяхъ. Всѣкія покушенія произвести волненіе въ Барселонѣ, Валенціи, Малагѣ и Сарагоссѣ, были тотчасъ войсками подавлены.

— Слышно, что вчера прибылъ въ Мадритъ чрезвычайный курьеръ отъ французскаго временнаго правительства, которое требуетъ, чтобы испанское правительство немедленно удалило изъ Испаніи герцога Монпансьерскаго.

— Между г-мъ Бульверомъ и мадритскимъ кабинетомъ обмѣнено въ послѣднее время нѣсколько нотъ, поводомъ къ которымъ послужилъ отзывъ генерала Нарваэза, что британское правительство не имѣетъ права вмѣшиваться въ испанскія дѣла и давать Королевѣ Изабеллѣ совѣты. Этотъ отзывъ повелъ за собою серьезную размолвку, въ слѣдствіе которой г-нъ Бульверъ, быть можетъ, оставитъ свой постъ.

— Г. Олозага успѣлъ бѣжать при проѣздѣ чрезъ Кордову, въ то время какъ сопровождавшій его жандармскій офицеръ смотрѣлъ, какъ запрягали лошадей. Этотъ офицеръ былъ арестованъ.

Hiszpania.
Madryt, 17 *kwietnia*.

Miasto tutejsze podobne jest do obozu, który oczekuje co chwila napaści nieprzyjaciela. Straże z nabitą bronią rozstawione są po wszystkich ulicach, i żaden dzień, a tém bardziéj noc nie przemija, żeby się nie dały słyszeć strzały przeciwko podejrzanym osobom lub gromadom. Wczoraj wieczorem już o godzinie 7-éj wszystkie domy były zamknięte, wojsko przy Puerta de Sol skupione, działa przygotowane. Dz. *Heraldo*, radził wczoraj wojsku, aby przy nowém zaburzeniu, nie zabierał nikogo do niewoli, ale wszystkich na ulicy zabijało. Jenerał Narvaez zapowiada ze swéj strony, że na podobny przypadek użyje tylko artylleryi. Cztéry kartaczami nabite działa stoją ciągle na tarasie przed Ministerstwem wojny, a sam Jenerał Narvaez kazał swój dom przez mularzy i saperów formalnie obwarować. Królowa napisała do niego pochlebny list, przesyłając mu zarazem kosztowną szpadę w podarunku. Aresztowanie i przetrząsania domów trwają ciągle. Niemniéj energiczne środki przedsiębrane są i na prowincyi. Wszelkie usiłowania wzniecenia niespokojności w Barcelonie, Walencyi, Maladze, Saragossie, zostały natychmiast przez wojska przytłumione.

— Słychać, że wczoraj przybył do Madrytu nadzwyczajny goniec od tymczasowego Rządu francuzkiego, który żąda od naszego rządu śpiesznego wydalenia z Hiszpanii Xięcia Montpensier.

— Między P. Bulwerem i gabinetem Madryckim zaszły nieporozumienia, do których dała powód odezwa Jenerała Narwaeza, że rząd angielski niema prawa wtrącać się do spraw hiszpańskich i dawać rad Królowéj Izabelli. Odezwa ta spowodowała silne poróżnienie, w skutek którego, P. Bulwer, może być, iż opuści swoje stanowisko.

— P. Olozaga potrafił uciec przejeżdżając przez Kordubę, podczas kiedy towarzyszący mu oficer od żandarmeryi patrzał jak zaprzęgano konie. Oficer ten został aresztowany.

ВИЛЬНА, въ Тип. Ѳ. Глюксберга—Печ. позвол. 3-го Мая 1848 г. Испр. долж. Ценз. и Кав. *А. Мухинъ*.